

til de spørgsmål, de bliver stillet over for og skal finde svar på i retssalen.

Jeg bliver nødt til at sige, at vi altså har et ønske om, at borgerne skal være fuldstændig trygge ved, at det alene er en udlægning af lovens bogstav, det drejer sig om, når man er i retssalen, ikke dommerens personlige politiske eller religiøse anti- eller sympatier. Og derfor har der været en stor diskussion i befolkningen. Dommere, herunder Højesterets præsident, har blandet sig i den debat, og det er de velkomne til. Domstolsstyrelsen har udsendt et cirkulære, som angiver nogle retningslinjer for en mulig udvikling, som vi ikke synes er hensigtsmæssig, og derfor støtter vi forslaget.

Kl. 11:18

Formanden:

Jeg vil lige sige, at jeg stadig har noteret fru Pernille Frahm, hr. Kamal Qureshi, hr. Martin Henriksen, fru Lise von Seelen, fru Mette Gjerskov, fru Marlene Harpsøe og hr. Jesper Langballe for korte bemærkninger, og det vil sige, at vi nærmer os den grænse, der normalt ligger for større debatter, på 1 time til ordføreren på talerstolen. Så jeg er ikke sikker på, at der kan komme så mange flere på listen, hvis man sidder og afventer det.

Jeg beder også om, at man ser på, om lamperne lyser, så taletiden overholdes, både nede i salen og på talerstolen.

Det er fru Pernille Frahm for en kort bemærkning.

Kl. 11:18

Pernille Frahm (SF):

Tak. Hr. Kim Andersen siger, at der ikke må herske tvivl om domstolenes uafhængighed, og det tror jeg ikke at der er nogen i det her land der er uenig med hr. Kim Andersen i. Jeg er det i hvert fald ikke. Derfor undrer det mig også, at hr. Kim Andersen med det her forslag er med til at rejse den tvivl. Det er jo præcis forslaget, der rejser tvivlen, for tvivlen er der ikke. Hr. Kim Andersen siger selv: Der er ikke tvivl, jeg er ikke i tvivl, de har gjort, som de skulle, der er ikke nogen som helst grund til at sætte spørgsmålstejn ved, hvordan de har ageret.

Der er ikke tvivl. Der var ikke tvivl. Der må ikke herske tvivl. Men hr. Kim Andersen og regeringen og regeringens partner i det her rejser tvivlen. Kan hr. Kim Andersen se det problem?

Kl. 11:19

Kim Andersen (V):

Nu er det jo ikke forbudt politisk at rejse tvivl. Det er jo heller ikke forbudt, at man politisk forholder sig til et spørgsmål eller et problem, som måske ikke er eksisterende i dag, men som man har en formodning om ville kunne blive en realitet på et eller andet tidspunkt om 5 eller 10 år. Så er det faktisk rettidig omhu og et fint politisk arbejde at tage højde for sådan en problemstilling i tide, sådan at man kan træffe en rimelig neutral, uhildet, principiel beslutning, som man så fremadrettet kan rette sig efter, og derved undgår man at skulle tage stilling til en konkret sag på et givet tidspunkt.

Kl. 11:20

Formanden:

Fru Pernille Frahm.

Kl. 11:20

Pernille Frahm (SF):

Hr. Kim Andersen er jo netop med til at rejse tvivlen nu igen. Hr. Kim Andersen er med til at sætte et kæmpe spørgsmålstejn ved, hvorvidt vores domstole, hvorvidt vores topjurister, hvorvidt de højeste embedsmænd i det her, hvorvidt alle høringsparter til det her forslag er i stand til at tænke den her sag igennem. Det er jo præcis det, hr. Kim Andersen rejser tvivl om nu. Hr. Kim Andersen har ikke for fem flade øre tillid til domstolene, sådan som de er i dag. Med den der tilgang, at det måske eventuelt engang ude i fremtiden kunne blive et problem, vil jeg bare sige at hr. Kim Andersen og hans parti får vanvittig travlt – vanvittig travlt.

Kl. 11:21

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:21

Kim Andersen (V):

Jeg synes, at SF's ordfører, fru Pernille Frahm, skulle tage de ord, som jeg siger heroppe fra Folketingets talerstol, for gode varer. Jeg har i hvert fald ikke selv noget ønske om eller behov for at blive påduttet, hvad jeg har tillid til eller ikke har tillid til, af fru Pernille Frahm. Når jeg her som ordfører for Venstre siger, at vi har tillid til domstolene og til danske dommere og deres fremtræden, er det, fordi vi mener det, og fordi det er vores opfattelse, og så er det sådan.

Men jeg vil gerne gentage for fru Pernille Frahm, at der altså har været en ganske stor debat over de senere år om religiøse og politiske symboler i det offentlige rum, herunder også i retssystemet. Dommerne har jo ikke holdt sig til-